

CURIERUL MISSIONAR

Anul XV.

No. 10.

CUPRINS:

Nevoia pregătirii

- Nevoia pregătirii
- Inaintare
- Experiențe din
Campania de
Toamnă
- Miresme de viață
sau de moarte
- O vizită în Mada-
gascar
- Studii din cartea
lui Daniel
- Primejdii ce ame-
nință Biserica
- Raportul Adunării
Anuale a Conf.
Moldova de Sud
- Raportul Adunării
Anuale a Conf.
Muntenia de Est
- Raportul Adunării
Anuale a Conf.
Banat Crișana
- Buletinul Zecimii
- Necrolog

Niciunul dintre noi nu va primi sigiliul lui Dumnezeu atât timp cât caracterele noastre vor avea vreo pată sau necurățenie asupra lor. Noi trebuie să îndreptăm defectele din caracterele noastre, să curățim templul sufletului de orice mănjitură. De abia apoi ploaia cea târzie va cădea asupra noastră după cum ploaia timpurie a căzut asupra ucenicilor în ziua de Rusalii.

În viața aceasta avem de întâmpinat încercări aprige și avem de făcut sacrificii costisitoare, însă răsplata este pacea lui Dumnezeu. A existat așa puțină abnegație, așa de puțină suferință pentru cauza lui Hristos, încât crucea este aproape cu totul uitată. Noi trebuie să ne împărtășim cu Hristos de suferințele Sale dacă dorim ca să ședem biruitori împreună cu El pe tronul Său. Atâta vreme cât alegem cărarea cea ușoară a îngăduirii de sine, și ne este teamă de spiritul de abnegație, credința noastră nu se va întări și noi nu vom putea cunoaște pacea lui Isus.

Nimeni să nu spună că în cazul său nu mai este nicio speranță, și că el nu poate trăi viața de creștin. Prin moartea lui Hristos fiecare suflet are la dispoziție un ajutor îmbelșugat. Isus este continuul nostru ajutor în vreme de nevoie. Cheamă-l doar în credință și El a făgăduit să ia seama și să răspundă la cererile tale.

Acum este timpul când să ne păstrăm pe noi și pe copiii noștri nepătați de lume. Acuma trebuie să ne spălăm veșmintele caracterului nostru și să le albim în sângele Mielului. Acuma trebuie să biruim mândria, patima și trândăvia spirituală. Este timpul să ne trezim, și să depunem o sforțare hotărâtă în vederea simetriei caracterului. „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile”. Ebrei 4, 7.

Fraților, ce faceți voi în ce privește marea lucrare de pregătire? — E. G. White „Christian Experience and Teachings”, pp. 189—191.

INAINTARE

În Comitetul Conferinței Generale, ținut în toamna trecută în Battle Creek, Michigan, unde au luat parte delegați din toate părțile pământului, s'au discutat problemele de actualitate ale Bisericii Adventiștilor de Ziua Șaptea din toată lumea. Rapoartele bogate în câștigarea de suflete cari au fost prezentate de delegații diferitelor câmpuri, au produs multă bucurie și încurajare celor de față. Din toate continentele a fost prezentată cererea macedoneană: „Treci aici și ajută-ne!“

Cu toată criza ce a bântuit în ultimii ani, lucrarea lui Dumnezeu a mers tot înainte. Fratele Watson, președintele Conferinței Generale, convins de solemnitatea timpului în care trăim și de lucrarea pe care o cere Dumnezeu dela noi în aceste vremuri grele, a prezentat cele mai bune planuri pentru progresul întregii Solii; și în Sabat dimineața, înaintea unui auditoriu de mii de persoane, a început predica sa cu frumosul motto: „INAINTARE“.

Spiritul de înaintare ar trebui să cuprindă pe fiecare Adventist de Ziua Șaptea, făcând tot ce poate mai mult și mai bine pentru progresul predicării Evangheliei în toate lumea. Solia întregită din Apocalips 14, reprezentată prin îngerul „care sbura prin mijlocul cerului“, trebuie vestită locuitorilor pământului, „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod“.

Răspunderea de înaintare și terminare a predicării Evangheliei, revine tuturor membrilor din denominațiunea noastră. Campania de Toamnă s'a dovedit ca un bun mijloc pentru propășirea acestei lucrări mondiale. Frații noștri iubiți, au participat bucuroși și în trecut la această Campanie; dar care ar trebui să fie motto al nostru care să ne însuflețească în Campania de Toamnă din anul acesta? Cred că cel mai potrivit este acela pe care l-au adoptat frații noștri conducători dela Conferința Generală: „INAINTARE“.

„Răutatea și păcătoșenia au ajuns la o treaptă, pe care n'a atins-o niciodată până acum; și cu toate acestea sunt mulți slujitori ai Evangheliei, cari strigă „pace și siguranță“. Dar trimișii credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să meargă mereu cu lucrarea lor. Imbrăcați cu armura cerească, ei trebuie să înainteze fără teamă și biruitori, neîncetând lupta lor, până nu va ajunge solia adevărului prezent la fiecare suflet din teritoriul lor“. — „Timpul și lucrarea“, pag. 10.

„Dumnezeu și Hristos și îngerii cerești lucrează cu activitate intensă, să țină în respect sălbăciția furiei lui Satan, ca planurile lui Dum-

nezeu să nu fie contrariate. Dumnezeu domnește și guvernează. El conduce afacerile universului. Faceți ca soldații Lui să se miște înainte, spre victorie. Faceți să domnească unitate și unire perfectă în rândurile lor. Faceți-i să împingă lupta până la porți. Ca puternic Cuceritor, Domnul vrea să lucreze pentru ei. Faceți, ca solia Evangheliei să răsună prin Comunitățile noastre, îndemnându-le la o acțiune universală“. — „Mărturie“, Vol. 7, pag. 14.

De multe ori poporul lui Dumnezeu a trecut prin timpuri de criză; dar totdeauna atari timpuri au fost ocazia Domnului, de a interveni cu ajutorul Său prețios.

Poporul Izrael, după ieșirea sa din robia Egiptului, aflându-se în fața Mării Roșii, a avut de trecut prin timp de criză și încercare, pentru că Egiptenii veneau în urma lor; iar în stânga și în dreapta lor se aflau munți și ei nu puteau fugi din primejdie. În loc să se încreadă brațului atotputernic al lui Dumnezeu, care îi liberase în chip minunat din Egipt, poporul a început să murmure contra lui Dumnezeu și contra conducătorilor. Care a fost porunca Domnului în acele împrejurări? Conducătorul nevăzut al lui Izrael a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Izrael să pornească înainte“.

Ultimii ani de criză, se poate că ne-au îmuiat și ne-au slăbit curajul în lucrarea lui Dumnezeu. Auzind din toate părțile de „criză“, și „criză“, entuziasmul nostru în Campania de Toamnă s'a micșorat tot mai mult. Dar nu trebuie să uităm că tocmai în timp de criză se descoperi puterea Conducătorului nevăzut al lui Izrael.

Indemnul cel mai potrivit din partea Domnului pe care ni-l dă astăzi, este la fel ca și cel dat pe vremuri lui Izrael: „Ce rost au strigătele acestea (criză, criză)? Spune copiilor lui Izrael să pornească înainte. Hotărîrea noastră în lucrarea lui Dumnezeu, să fie următoarea: „Nicio dată înapoi“, „totdeauna înainte!“

Intr'o mare bătălie se spune despre armata unui mare general că a fost respinsă; se părea că inamicul a câștigat victoria. Conducătorul armatei, cu binoclu la ochi, privea nenorocirea. El chemă apoi pe un tânăr gornist și-i porunci: „Gornist, sună retragerea“. Ostașul începu să sune „înaintarea“ și la sunetul goarnei, armatele ce se retrăgeau s'au oprit pe loc. Generalul, cu un ton cam muștrător, zise tânărului soldat: „Eu ți-am poruncit să suni retragerea și tu ai sunat înaintarea“. Gornistul răspunse: „Domnule general, comandantul meu nu m'a

învățat niciodată să sun retragerea, însă eu pot suna înaintarea până ce toți soldații se vor aduna din nou și inamicul va fi învins". Și ca răspuns la sunetul gornistului, armatele în retragere s'au întors spre inamic și o mare victorie a fost câștigată.

Niciunul dintre membrii Comunităților noastre, nu ar trebuie să sune retragerea, ci motto luat de frații conducători, ar trebui să răsune în toate Comunitățile noastre; și cu oca-

zia Campaniei de Toamnă din anul acesta, prețutindeni ar trebui să se audă: „INAINTARE”. „Marele nostru general nu ne-a învățat niciodată a suna retragerea, ci numai încântarea”.

Bunul Dumnezeu să ne dea harul și binecuvântările Sale bogate și să ne ajute să facem frumoase experiențe și anul acesta în Campania de Toamnă. Amin!

M. Manea.

Secretarul Dep. Misiunii Interne.

Experiențe din Campania de Toamnă

Dela fratele Mihail Hioară, lucrător în Conferința Moldova de Sud, am primit următoarea experiență făcută în Campania de Toamnă de anul trecut:

„In Campania de Toamnă din anul acesta, am avut ferma convingere, că pentru lucrarea lui Dumnezeu, criza financiară nu prezintă o piedecă mare, așa cum își închipue unii. Pe toți acei, cari se referă la criza financiară și spun că răspândirea revistelor din Campania de Toamnă se face cu greu, ne permitem să-i întrebăm: „V'ați consacrat pe altarul Dom-

nului înainte de-a pleca la lucru? V'ați rugat pentru reviste și pentru familiile unde doreați să mergeți? Ați mers la fiecare casă? Prezentând revista ați istorisit despre lucrarea lui Dumnezeu, pe care o fac Misionarii între păgâni? Ați cerut un dar în numele misionarilor? — Sau după ce ați încercat la câteva uși, v'ați descurajat și ați plecat acasă uitând Cuvântul lui Dumnezeu care zice: „Mergeți și Eu voi fi cu voi?”

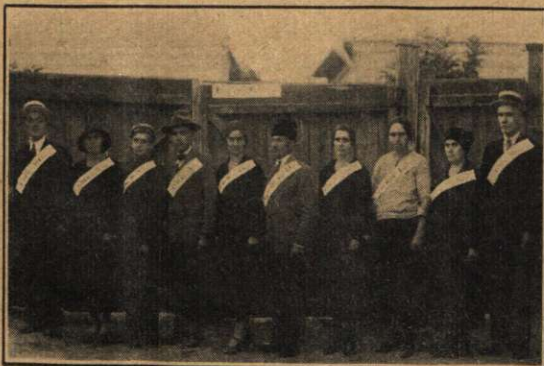
„Lucrarea lui Dumnezeu, ne este făgăduită că va merge înainte, dar ni se cere și nouă iubiți frați și surori să mergem înainte.

Fr. Scarlat D. Popa.
Călărași, Ialomița, a
distribuit în 1934, 130
Festive încasând Lei
2.150.

Fr. Mihail Hioară cu
soția după ce au vândut
numai într'o zi
peste 80 reviste de
Toamnă.

Com. Cahul, deși
mică, și-a ajuns ținta
în Campania de Toamnă,
distribuind 265
reviste de Toamnă.

„In ciuda greutăților și crizei financiare, am obținut cu ajutorul Domnului, frumoase daruri. Lucrul acesta ne dovedește că lucrarea nu este a noastră ci este a Altuia mai puternic decât noi.

„Comunitatea noastră e mică, cum se poate vedea și din clișeu alăturat, dar mulțumim Domnului, că am putut răspândi 265 reviste și am obținut frumoasa sumă de lei 2.920.—

„Bunul Dumnezeu să facă, ca orice teamă și descurajare să fie înlăturate din inimile noastre și să

ne dea Duhul Sfânt, care ne va face capabili să aducem roadele dorite de El“.

La Conferința Anuală ținută anul acesta la Galați, am întâlnit pe fratele Mihail Hioară și pe câțiva membri din Comunitatea Cahul. Ei erau tot așa de entuziasmați și plini de curaj ca și în anul trecut. Abia așteptau să înceapă Campania de Toamnă din anul acesta spre a merge să ducă revistele noastre în familiile oamenilor.

Toți frații și surorile noastre, cari vor merge cu revista de toamnă și cari vor stărui să-și facă datoria lor în temere de Dumnezeu, vor avea ocazia să facă frumoase experiențe și vor fi tot mai entuziasmați și mai încurajați să lucreze

mai departe. *Curajul vine lucrând, deci toți la lucru!*

Suntem bucuroși să mai primim experiențe și dela alți frați și surori. Rugăm în deosebi pe cei cari vor vinde dela o sută de reviste în sus, să ne trimeată fotografia lor cu numărul de reviste vândute și cu suma colectată.

Bunul Dumnezeu să ajute ca Spiritul de împănare a datoriei să pătrundă pe fiecare adventist de ziua șapte.

M. Manea.

Secretarul Departamentelor Uniunii.

Miresme de viață sau de moarte?

„Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos, și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui. În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării: pentru aceștia o mireasmă dela moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă dela viață spre viață. Și cine este deajuns pentru aceste lucruri?“ 2 Cor. 2, 14—16.

Ca și Apostolul Pavel ar trebui să fim și noi recunoscători și mulțumitori bunului și atotputernicului Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește în orice loc prin noi, umilii servi ai Săi, mireasma cunoștinței Lui. Pentru a fi cu toți purtătorii unor asemenea miresme, e bine ca mai întâi să știm

Ce este mireasma?

Cuvântul „mireasmă“ se trage dela cuvântul grecesc „myrisma“ și însemnează: *miros plăcut*, aromă. Asemenea și în altă parte din Sfânta Scriptură găsim: „Mirodeniile tale au un miros plăcut. Numele tău este ca o mireasmă vărsată“. (Cânt. cânt. 1, 3. p. p.) Deci, „*mireasmă*“ însemnează „*miros*“.

Apostolii aleși ai Domnului ca și toți ceilalți credincioși membri ai bisericii Domnului, sunt purtătorii miresmei lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării. Pentru aceștia, adică, — pentru cei ce sunt pe calea pierzării —, o mireasmă de moarte spre moarte; pentru aceia, adică, — pentru cei ce sunt pe calea mântuirii —, o mireasmă de viață spre viață. Cu alte cuvinte, credincioșii adevărați ai Domnului sunt purtă-

tori de miresme spre bine sau spre rău. Pentru o înțelegere mai clară să luăm câteva exemple ilustrând mai întâi pe

Purtătorii și răspânditorii miresmelor plăcute

Trecând odată pe lângă o fabrică de parfum am întâlnit băieți și fete, tineri și mai bătrâni, lucrători în acea fabrică cari lăsau în urma lor pe drum câte un miros frumos de parfum. După mirosul răspândit putea oricine ghici, fără să știe, ce fel de ocupație aveau și în ce fel de ramură lucrau. Mai știm de asemenea ce miros plăcut răspândește primăvara pomii înfloriți: salcâmi, tei, sau pomii încărcati cu fructe: mere, pere, gutui, lămâi, portocali, sau, căruțele cari transportă asemenea fructe. Cine n'a avut ocazia să respire aerul îmbălsămat de miresmele grădinilor cu flori de liliac înflorit. Toate acestea, aceea ce poartă în sine aceea și răspândește în jurul lor.

Avem însă exemple și de

Purtătorii și răspânditorii miresmelor neplăcute

adică a mirosurilor urite, grele, și infecțioase. După cum am întâlnit persoane cari lucrau în fabrica de parfum cum spusei mai sus, altădată am întâlnit persoane cari lucrau în fabrica de tăbăcărie. Acelea lăsau în urma lor un miros greu luat dela pieile murdare. Asemenea și cei ce lucrează la regie au obiceiul de a fuma. În ultimul timp s'au inventat pentru luptă, gaze otrăvitoare, miresme de moarte. Le depozitează în sticle și în bombe și apoi le răspândește cu ajutorul vântului sau avioanelor. De aceea, oamenii de bine studiază din vreme mijloacele de apărare, salvare, și desinfectare.

Purtătorii căror mireisme să fim noi?

Iată iubite frate și soră o întrebare foarte importantă, pentru zilele noastre:

În timp ce Domnul Isus Se afla în Betania cu șase zile înainte de Paște și moartea Sa, Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus, și I-a șters picioarele cu părul ei și s'a umplut casa de mirosul mirului. Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis: „De ce nu s'a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor?” Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grija de săraci, ci pentru că era un hoț, și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea“. Ioan 12, 1—6. Iată două persoane în jurul Domnului, putem zice, în biserică Domnului. Una (Maria) care răspândea miros plăcut în jurul ei pentru că iubea cu adevărat din inimă pe Isus Domnul, și alta (Iuda) care cu fruntea încrețită și fața posomorită, critica fapta ei cea bună. El nu vedea decât

risipă și toleranță în risipă, din cauză că purta în inima lui spiritul urii și sgârceniei.

Recunoscători Domnului ca și Maria să aducem la picioarele Lui tot ce avem mai bun și scump răspândind în jurul nostru mireasma cunoștinței Lui. Să fim ca albinele cari zboară din floare în floare mirosind și extrăgând mielea și ceara purtând-o cu voioșie la fagurele din stupul lor, nu ca muștele cari se depun pe toate rânile și murdăriile purtând hăzâind microbii infecțioși. Surorile noastre să fie ca mironosițele femeii cari au pregătit și au dus cu sine mirodeniile pentru ungera trupului Domnului (Luca 23, 55—56) și frații noștri ca aceia cari iau parte la desinfectarea aerului infectat de inamicii lucrării Domnului, prin critici, bârfeli și calomni. Și cine este destoinic pentru aceasta? „Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, în Hristos Isus“. 2 Cor. 2, 17.

Craiova.

I. I. Gheorghisor.

O vizită în Madagascar

Plecând din Marsilia pe unul din marile vapoare ale societății „Messageries Maritimes“, am călătorit spre Zanzibar, atingând Mombassa și Dares-Salaam pe coasta de răsărit a Africii; și după ce marele nostru vapor a străbătut marea Mediterană, a trecut prin canalul de Suez și și-a continuat drumul său timp de mai multe zile prin apele albastre ale Oceanului Indian, ceea ce face în total o distanță de 10.000 kilometri, am sosit în portul Majunga care este prima escală a vapoarelor poștale și de pasageri din Europa, și unul din principalele porturi ale mării insule Madagascar. Fratele și sora Long, împreună cu cei doi copii ai lor erau cu noi, întorcându-se din concediul lor în Europa spre a începe o nouă perioadă de lucrare în acest câmp insular, pe care-l iubesc.

Majunga, ceea ce înseamnă „un oraș de flori“, este un oraș frumos înfloritor cu mai multe fabrici, între cari o fabrică de zahăr și o fabrică de hârtie, și are 20.000 de locuitori. Îndată ce vaporul și-a lăsat ancora sa cea grea, fratele M. J. Bureau, conducătorul misiunii Madagascar, veni pe bord spre a ura bun venit familiei Long în acest câmp și de asemenea spre a întâmpina pe scriitorul acestor rânduri. Cu toate acestea familia Long își continuă călătoria cu noi spre Tananarive, unde părăsiră vaporul spre a merge în noul lor câmp de lucru.

Fratele Bureau ne informă că frații noștri băștinași din oraș făcuse pregătirile necesare în

vederea unei adunări și ne așteptau. Deoarece vaporul se oprise numai pentru scurt timp în acest port, am mers numaidecât spre locul de adunare. Și fiindcă aveam o distanță bună de mers, ne-am hotărît să folosim un mijloc de transport din partea locului, cu totul original, care a fost o nouă experiență pentru scriitorul acestor rânduri. Apropiindu-ne de locul de adunare, văzurăm pe frații noștri băștinași cu fețele zâmbitoare salutându-ne cu mâna. Șederea noastră aci fiind de scurtă durată, am avut timp numai pentru o adunare. Dar mulți rămăseră după adunare să vorbească cu noi. În locul acesta avem un lucrător băștinaș și 53 de membri ai școlii de Sabat. Ei se adună într'un local închiriat, dar au primit din partea cârmuirii de acolo un teren în centru, de-a-lungul unuia din cele mai principale bulevarde. Acești credincioși băștinași sunt foarte entuziasmați în lucrarea lor pentru Domnul și sunt hotărâți să-și clădească o capelă de care au foarte mare nevoie. Deoarece locul pe care se va clădi este mai ridicat, capela va putea fi văzută dela distanță și din orice direcție. Ei ne-au condus la locul acela, unde deja strânseseră nisipul și pietrișul necesar capelei. Deși au peste 5.000 de franci francezi bani gata, mai au însă nevoie de încă 30.000 franci francezi spre a clădi capela. Perspectivele sunt strălucitoare pentru câștigarea de suflete în acest oraș.

Fratele Bureau ne-a însoțit când am conti-

nuat călătoria noastră, și Vineri de dimineață, 23 Martie, uriașul nostru vapor intră în marea golf Diego-Suarez, de unde pitorescul oraș Diego-Suarez se putea vedea în toată frumusețea lui. De abia fu aruncată ancora, când la această oră de dimineață am și fost salutați de familia noastră de misionari, fratele și sora Tolici împreună cu copiii lor, cu fețele strălucind de bucurie, când ne-am strâns mâinile.

Eram nerăbdători să văd pe acești misionari, deoarece conlucrasem cu ei în România acum câțiva ani, și luasem parte la alegerea lor pentru acest câmp misionar. Adventiștii de Ziua Șaptea sunt singura denominațiune care a trimis vreun misionar din România. Astfel și sora Tolici sunt singurii misionari cari au plecat vredată din România. Ei au lucrat cu succes în Madagascar în timpul celor cinci ani pe cari i-au petrecut pe această insulă. Deși în câmpul lor actual, Diego-Suarez, nu sunt decât de câțva timp, totuși ei au câștigat mai multe suflete. Ei ne-au invitat foarte amabili să venim cu ei numaidecât la modestul lor cămin, așa ca să aibă cât mai mult timp de vorbit cu noi. Când am ajuns la țarm într'o mică barcă cu vâsle, am fost întâmpinați de un număr oarecare de convertiți băștinași. Mai mulți dintre ei erau chiar botezați și organizați într'o grupă, și la data vizitei noastre alți zece băștinași se pregăteau pentru botez. În ziua Sabatului am avut bucuria de a fi ținut mai multe adunări. Deși lucrarea din acest oraș care este situat în partea cea mai nordică a insulei de abia este numai la începutul ei, avem cele mai promițătoare perspective pentru dezvoltarea lucrării în viitor. Este foarte îmbucurător să vezi cum lucrarea noastră a început cu putere în aceste orașe-porturi.

Un alt oraș pe care-l vizitarăm în călătoria noastră a fost Tamatave, care este un alt port așezat pe țărmul unui mare golf, închis de stânci de corali. Acest oraș de 15.000 de locuitori a avut de suferit foarte greu de pe urma unui ciclon în Martie 1927. Totuși, acest popor cumpătat s'a străduit să reclădească și să-și înfrumusezeze orașul. Indată ce vaporul atinse cheiul, am fost întâmpinați de doi dintre evangheliștii noștri băștinași, frații J. Ramamonjisoa și J. W. Ralibera, cari ne-au salutată cu fețele zâmbitoare și ne-au urat un călduros bun-venit, informându-ne că aranjaseră să avem trei adunări în timpul scurtei noastre șederi, și că prima adunare trebuia să înceapă numaidecât. Trebuia să aibă loc o căsătorie băștinașă, și am fost invitat să conduc serviciul divin. Ne-am adunat în capela noastră cea nouă, pentru clădirea căreia au ajutat și frații noștri din Europa. Capela este așezată în centru localității, și am fost impresionați de curățenia locuințelor și a străzilor. În satul acesta avem 97 de membri ai șco-

lii de Sabat, și într'un mic sat nu departe de Tamatave avem 35 de membri. Această adunare în propria noastră capelă nouă era o prilejitate frumoasă. Credincioșii noștri băștinași sunt foarte curați. Bărbații și femeile cu albele lor „lamba“, o mare bucată de pânză patrată îndoită în jurul corpului, ceva asemănător cu toga romană, și care este îmbrăcămintea caracteristică a băștinașilor, au ținută elegantă și curată. Cu ocazia aceasta au fost invitați mulți prieteni și vecini, și astfel am avut o mare adunare. După adunare am fost invitați la un frate unde am fost serviți cu băuturi răcoritoare, prăjituri alese și fructe de tot felul. Un mare număr de trăsuri din partea locului fuseseră angajate să ne ducă dela localul de adunare până aci, și după mâncare, din nou înapoi la capelă pentru altă adunare.

Înainte de a ne lua rămas bun dela frații noștri, am mers de-a-lungul frumosului țărm plantat cu palmieri. Unul dintre evangheliștii băștinași îmi povestea că frații noștri se adună adesea pe acest țărm Vinerea seara spre a studia lecțiunea școlii de Sabat pentru a doua zi. El mi-a vorbit de asemenea despre credincioșia membrilor noștri în aducerea zecimii și a darurilor.

Când vaporul era gata de plecare, ei ne-au urat drum bun, și din nou fratele Bureaud și eu mine ne găseam pe marea albastră, de data aceasta în drum spre insula Mauriciu. Am fost profund mulțumitor față de Dumnezeu pentru ceea ce ochii mei au văzut despre triumful soției îngerului al treilea în aceste trei porturi ale insulei Madagascar, și sunt foarte fericit când mă gândesc că, la înapoierea mea din Mauriciu, trebuie să am șase săptămâni împlinite pentru a vizita alte Comunități și grupe, afară de școlile misiunii și o casă de editură. Nu credeam totuși că aceea ce eram privilegiat să văd în timpul acestor șase săptămâni în Madagascar și apoi în interesanta misiune Mauriciu, avea să întrecă așa mult cele mai înalte așteptări ale mele, și că pe lângă aceasta, o surpriză fericită mă aștepta pe altă insulă. Inșă despre aceasta, pentru mai târziu.

D. N. Wall.

Imnuri Creștine

Cereți noua ediție de Imnuri Creștine fără note, cuprinzând o mulțime de cântări noi, cântările din cartea „Flori de lăcrămioare“ cum și nenumărate cântări pentru copii.

Prețul a fost menținut tot la 80 de lei, cu toate că ediția aceasta este mai bogată decât cea veche.

Studii din cartea lui Daniel

Patru mari împărății ale profetiei

După ce am studiat partea istorică a cărții lui Daniel, vom descrie acum acele mari lanțuri profetice, cari sunt de foarte mare importanță pentru oricine studiază profetiile în vremea aceasta. Viziunea din capitolul șapte ne duce înapoi, în primul an al domniei lui Belșatar, în anul 540 în. d. Hr.

Ca nu cumva prin studierea multelor lucruri mărunte, să pierdem importanța perspectivă a acestei profetii, să aruncăm o privire cuprinzătoare asupra punctelor principale. În timp ce profetul în viziune stă pe țărmul mării, vede simbolurile reprezentând ridicarea a patru mari împărății, împărțirea celei de a patra în zece, căderea celor trei regate, și ridicarea unei alte împărății, cu încercările ei de schimbarea adevărului, și nemiloasele sale persecuții îndreptate împotriva bisericii lui Dumnezeu. Văzătorul privește strămtorările poporului lui Dumnezeu, și apoi vede așezarea tronurilor pentru judecată. Cel Vechi de zile se așează și judecata începe. Unuia asemenea Fiului omului i se dă împărăția și stăpânirea, pe care o împarte cu sfinții Celui Prea Înalt.

Viziunea de pe țărmul mării

În viziune profetul Daniel stă lângă „marea cea mare”, când se stărnesc cele patru vânturi asupra ei. Din aceste valuri agitate, ies „patru fiare mari” „deosebite una de alta”. Dan. 7, 3. Marea este un simbol al popoarelor. „Apoi mi-a zis: „Apele pe cari le-ai văzut . . . sunt noarde, gloate, neamuri și limbi”. Apoc. 17, 15. Vânturile arată lupte și războaie. Ierem. 25, 31—33. Cele patru fiare reprezintă patru împărății cari se vor ridica din luptă și frământări între națiuni. Ingerul zise profetului: „Aceste patru fiare mari, sunt patru împărății, cari se vor ridica pe pământ”. Dan. 7, 17. „Fiara a patra este o a patra împărăție, care va fi pe pământ”. Vers. 23.

Dacă fiara a patra este a patra împărăție, înțelegem că celelalte trei fiare reprezintă de asemenea împărății, și nu numai împărăți. Să observăm caracteristicile deosebite ale acestor împărății după cum sunt arătate prin simboluri.

Leul

„Cea dintâiu semăna cu un leu, și avea aripi de vultur. M'am uitat la ea, până în clipa când i s'au smuls aripile; și, sculându-se de pe pă-

mânt, a stat drept în două picioare ca un om, și i s'a dat o inimă de om”. Vers. 4.

Leul, regele animalelor, era un simbol al împărăției domnitoare din vremea aceea, Babilonul. El corespunde de minune cu capul de aur al chipului din capitolul doi. Aripile de vultur arată repeziciune în cuceriri. Profetul Habacuc zice:

„Iată, voi ridică pe Haldei, popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări, ca să pună mâna pe locuințe cari nu sunt ale lui. . . Sboară ca vulturul care se repede asupra prăzii”. Habacuc 1, 6—8.

Este important că Habacuc se folosește de adevăratul simbol al haldeilor, sau babiloniilor, națiune care mai târziu a fost arătată prin profetul Daniel. Dacă aripile sunt un simbol al repeziciunii în cuceriri, smulgerea aripilor însemnează pierderea spiritului de cucerire. Lucrul acesta se poate înțelege și din schimbarea inimii de leu în aceea de om. După moartea lui Nebucadnețar, Babilonul a început să decadă treptat, treptat. Împărății cari au urmat s'au dedat la lux și beție. Ospățul lui Belșatar și pierderea cetății din noaptea aceea închide ultimul capitol rușinos al istoriei Babilonului.

Ursul

„Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într'o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s'a zis: „Scoală-te și mănâncă multă carne!”. Dan. 7, 5.

Nu poate fi nicio îndoială în ce privește identitatea împărăției reprezentată prin urs. După Babilon a urmat Media și Persia. Natura duală a acestei împărății era arătată prin ursul care „stătea într'o rână”. Mezii au fost primii cari au deținut puterea, apoi Perșii au câștigat întâietatea. Cele trei coaste sunt fără îndoială un simbol al celor trei provincii cari au fost în deosebi asuprite de Medo-Persia, — Babilon, Lydia, și Egipt.

Pardosul

„După aceea m'am uitat mai departe, și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete, și i s'a dat stăpânire”. Vers. 6.

Leopardul cel iute, cu patru capete și cu patru aripi ilustrează foarte bine pe Greci și Macedoneni sub Alexandru cel Mare și urmașii săi. Nefiind suficiente agerimea și repeziciunea în

mişcări a leopardului pentru a reprezenta repeziciunea campaniilor lui Alexandru, s'au mai adăugat simbolului și cele patru aripi. În fruntea unei armate bine instruite și capabile, Alexandru trecu Helespontul, întâmpină pe Perși la Granic în anul 334 în. de Hr., și îi învinse. În anul următor la Issus, din nou repurtă o biruință asupra dușmanilor. Apoi întreprinse un marș pe coasta de răsărit a Mediteranei, luând Ierusalimul prin predare, cucerind orașele de pe coastă ale Feniciei și ocupând Egiptul. Întorcându-se spre răsărit, întâmpină pe Darius, împăratul persan, pe câmpul de bătălie dela Arbela, învingându-i cu desăvârșire marea sa armată. În timp de aproximativ trei ani Alexandru se făcu stăpân peste întinsa împărăție a Persiei.

Dar după moartea lui Alexandru, nouă ani mai târziu, împărăția s'a împărțit după cum este arătat prin cele patru capete ale pardosului. După douăzeci de ani dela moartea sa, imperiul era împărțit în cele patru vânturi între patru generali de seamă ai lui Alexandru — Seleuc, Lisimac, Casandru și Ptolomeu.

Fiara a patra

Profetul se interesa în deosebi de fiara a patra, pe care o descrie în felul următor:

„După aceea m'am uitat în vedeniile mele de noapte, și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mâncă, sfărâma, și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte, și avea zece coarne“. Vers. 7.

„În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra“. „El mi-a vorbit așa: „Fiara a patra este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfârșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi“. Vers. 19. 23.

Simbolul acesta nu poate să fie aplicat la nicio altă împărăție decât la Roma. Ea corespunde picioarelor de fier din capitolul doi. Toată lumea cunoscută din vremea aceea a căzut sub stăpânirea romanilor. Roma cuceri rămășițele imperiului lui Alexandru, își purtă armele în Galia, în răsăritul și apusul Europei, în Britania, în spre miază-zi în ținuturile Carthaginei, și mai departe în răsăritul Asiei. Cât de bine a împlinit ea cuvintele: ea „va sfârșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi“.

Cele zece coarne

Oricât de întinsă și puternică era Roma, profeția spunea că ea trebuia să dea loc la zece regate.

„Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii săi, și va doborî trei împărați“. V. 24.

Limbajul profeției descrie foarte lămurit desmembrarea imperiului Roman, și ridicarea a zece regate pe ruinele sale. Aceasta este tocmai ce a avut loc prin năvălirile barbare dintre anii 351—476. d. Hr. Deși este o diferență de păreri între învățați cu privire la cele zece națiuni diferite cari s'au ridicat din vechiul imperiu Roman, poate datorită timpului când se face socoteala, totuși este interesant să observăm în privința acestui punct comentariul lui H. Grattan Guinness:

„Istoricul Machiaveli, nereferindu-se absolut deloc la această profeție, dă următoarea listă de națiuni care ocupau imperiul Roman de apus la data căderii lui Romulus Augustulus (476 d. Hr.), ultimul împărat roman: Lombardii, Francii, Burgunzii, Ostrogoții, Vandalii, Herulii, Suevii, Hunii și Saxonii: în total zece.

„În mijlocul neîncetelor și aproape nenumăratelor sdruncinări, regatele Europei moderne au rămas dela ivirea lor și până astăzi zece la număr. Ele nu s'au unit niciodată într'un singur imperiu dela sfărâmarea vechiului imperiu Roman; ele n'au constituit niciodată *un tot*, nici cel puțin ca Statele-Unite. S'au făcut planuri ambițioase pentru a se reuni sfărâmurile, însă niciodată acestea n'au avut rezultate satisfăcătoare; când acestea se ridicau, erau neconținut pulberate.

„Desmembrarea se vede și astăzi ca oricând. Lămurit și evident înscrisă pe harta Europei de astăzi, ea confruntă pe sceptic cu mărturia sa liniștită dar hotărâtoare față de împlinirea acestei mari profeții. Cine poate să schimbe sau să adauge ceva la această listă de zece regate cari ocupă acum sfera vechei Rome? — Italia, Austria, Elveția, Franța, Germania, Anglia, Olanda, Belgia, Spania, și Portugalia — zece, și nu mai multe; zece, și nu mai puține“. — „*Programul divin în istoria lumii*“, de H. Grattan Guinness. p. 318—321.

Astfel am schițat împlinirea în totul a acestei profeții în istoria celor patru mari împărății. Data viitoare vom discuta ridicarea și timpul cornului cel mic, cum s'a împlinit în ridicarea, caracterul, lucrarea și durata Papalității.

Frate cu bune recomandări din partea Comunității caută de lucru, oriunde cu Sabatul liber. Armata făcută.

Adresa: Vasile Lovin la C. Munteanu Str. Traian No. 18. Bacău.

Primejdii ce amenință Biserica

Primejdia slăbirii încrederii

Una este să dai ființă unei mișcări; alta este să o menții și să o faci să se desvolte între hotarele puse de întemeietori. Această mișcare adventă este foarte importantă. Ea a început prin lipsă și având înainte-i mare împotrivire. Ea s'a ridicat pe credință, și ea și-a pus ca țintă avertizarea lumii întregi cu privire la apropiata venire a lui Hristos și nevoia pregătirii inimii pentru acest măreț eveniment. Întemeietorii s'au dus la odihnă; însemnate schimbări au avut loc în fiecare domeniu din viață din zilele anului 1844 și până acum. Trecerea vremii din timpul de când a început mișcarea, datorită acestor mari schimbări, a creat anumite primejdii. Dorim să alegem câteva cărora să le dăm o atenție deosebită.

Primejdia lipsei de credință

În primul rând, primejdia aceasta se prezintă ca un rezultat al năruirii credinței și încrederii pretutindeni. Lumea de astăzi este caracterizată într'un chip vădit printr'o lipsă de credință în toate lucrurile spirituale, o lipsă de credință în Dumnezeu, o lipsă de credință în Biblie, o lipsă de credință în Biserică. Și ea se întinde mult mai departe. Fiecare influență distrugătoare a lipsei de credință în lucrurile lui Dumnezeu pare a se întinde până la o lipsă de încredere în semenii noștri, în așezămintele stabilite, și în toate lucrurile pe cari le avem statornice și de cari depindem în lume. Însăși societatea pare a se clătina și a se sfărâma sub presiunea puterilor cari pot fi potrivit descrise ca având în capul lor lipsa de credință și încredere.

Nimeni nu este scutit de această primejdie a lipsei de credință. Primejdia deosebită pentru noi este că acest pericol poate ataca însuși templul inimilor noastre, și să ne jefuiască de încrederea și nădejdea care a deosebit pe credincioșii adventiști dela începutul mișcării. Și atunci când este pierdută nădejdea, este pierdut totul. Căci dacă noi pierdem credința și încrederea în apropiata venire a Domnului, care a dat naștere la această mișcare, noi nu putem vedea înaintea noastră nimic altceva decât fărâmișare.

„Domnul meu întârzie să vină”

Astăzi avem de întâmpinat într'un chip cu totul deosebit o ispită de pierdere a încrederii cum nu au avut de întâmpinat primii credincioși. Timpul a întârziat mai mult decât priceperea mărginită a primilor credincioși le îngă-

duia lor să vadă. Ei nu cuprindeau în totul întinderile programului lui Dumnezeu pentru acest popor din zilele din urmă. Nu se poate pretinde ca ei să fi făcut lucrul acesta. Dar treptat ce anii au trecut, Satana s'a străduit să folosească simpla scurgere de vreme ca un motiv pentru care noi ar fi să ne pierdem credința în adevărul advent. Avertizarea și îndemnul din Ebrei se adresează direct inimilor noastre într'un înțeles mult mai potrivit decât oricând mai înainte:

„Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ea, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v'a fost făgăduit. Încă puțină, foarte puțină vreme, și .Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el'. Noi însă nu suntem din aceia cari dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia cari au credință pentru mântuirea sufletului". Ebrei 10, 35—39.

Acesta este un timp când să ne întărim credința și încrederea noastră în Dumnezeu. Actuala lipsă de credință și încredere în toate lucrurile spirituale ar trebui să fie un îndemn pentru noi ca să cunoaștem mai bine pe Dumnezeu, să cunoaștem mai deplin Scripturile Sale, să cunoaștem mai lămurit ce înseamnă a ne ruga lui Dumnezeu și a avea rugăciunile ascultate. În aceste zile noi ar trebui să avem ca nicidecum înainte o încredere și mai hotărîtă în originea divină a acestei mișcări; pentru aceasta avem mai multe motive.

Dovezi mai puternice

În adevăr, timpul s'a îndelungit mai mult decât gândiseră pionierii. Dar pe măsură ce s'a lungit timpul, dovezile întru sprijinirea soliei advente au devenit tot mai puternice. Aceea ce pionierii văzuseră cu ochiul credinței în predicile lor despre profeții, noi astăzi putem vedea cu ochii naturali. Aceea ce ei cetiseră în cea mai mare măsură în vorbirea simbolică a profeților, — noi putem ceti în vorbirea obișnuită a ziarelor.

Intr'un anumit sens noi nu trăim într'o zi a profeției, ci într'o zi a împlinirii profeției. Noi suntem martori la reînvierea Papalității, la lupta între capital și muncă, la apostazia religioasă, la pregătirea de războiu, ca să amintim doar câteva din prezicerile făcute într'o vreme când observatorului ocazional i se părea că asemenea preziceri nu aveau să se adeverească niciodată.

Astăzi noi suntem martori ai unei stări de lucruri care în același timp este cea mai mare apărare a predicării Adventiștilor de Ziua Șaptea în decursul anilor, cum și cel mai puternic motiv pentru continuarea acestei predicări.

Invinuiri contra conducătorilor

Apoi, sunt aceia cari vor să caute a săpa credința și încrederea în mișcare, referitor la conducătorii ei. Diavolul totdeauna a fost la lucru pentru a aduce învinuiri de tot felul, fie împotriva aceloră din capul lucrării fie împotriva celor din poziții mai mici. Aceasta este ocupația de seamă a diavolului, fiindcă aceasta este o lucrare cu succes. Aceasta este o lucrare vicleană, și atât de greu de împotrivit. Dumnezeu ne cheamă să avem credință și încredere în această mișcare prin cuvintele soliei și prin cuvintele aceloră pe cari Dumnezeu i-a așezat să fie reprezentanții și conducătorii ei în toată lumea.

Din când în când auzim pe unii membri zicând că deoarece vreun conducător sau vreun frate laic nu dă dovadă în viața de trăire adevăratului, ei sunt gata a lepăda totul. O asemenea hotărâre este pe cât de dureroasă pe atâta de nerațională. De ce să lezezi adevărul dacă cineva nu trăiește potrivit lui? Dacă cineva nu mai aleargă spre țintă, pentru premiul chemării mărețe în Hristos Isus, de ce oare tu să găsești în aceasta un motiv puternic spre a nu mai alerga nici tu? Nădejdea ta pentru viața veșnică nu depinde dacă fratele A sau fratele B rămâne pe cale, ci dacă tu rămâi. Dacă cineva se dovedește a fi un fățarnic, acesta nu e un motiv pentru tine ca să devii păgân, necredincios.

Greșelile fraților, indiferent cât ar fi ele de dureroase, nu dăunează adevărul învățăturilor pe cari le credem. Și aceste învățături constituie solia adventă. Ziua șaptea rămâne a fi Sabatul lui Dumnezeu și semnul Său, indiferent ce ar face sau nu ar face cineva. A doua venire a lui Hristos este la ușă, oricâtă ipocrizie ar arăta toți din jurul nostru.

Confundarea soliei cu solii

Cât de evident este lucrul acesta; totuși cât de deseori vrăjmașul sufletelor zăpăcește mințile credincioșilor, astfel încât ei să confunde solia cu solii. Ori de câte ori i se îngăduie diavolului să producă o asemenea zăpăceală, el totdeauna izbuteste să depărteze pe câte unul, fiindcă orice mișcare pe care a avut-o vreodată Dumnezeu în lume a fost alcătuită din sărmane ființe slabe muritoare, dintre cari unii nu au ajuns să trăiască adevărul în viețile lor.

Este bine pentru fiecare dintre noi ca din când în când să ne întrebăm înșine: „De ce sunt eu Adventist de Ziua Șaptea?” Răspunsul este

că noi suntem Adventiști deoarece, ca urmare a cercetării Bibliei, pe care o credem a fi Cuvântul lui Dumnezeu adresat nouă, am aflat adevăruri mari cari sunt necesare mântuirii noastre, și mai ales fiindcă din profeții am aflat că ziua Domnului este chiar la ușă. Crezând aceste lucruri pe baza profețiilor, le-am aplicat vieții noastre, și ne-am alăturat aceloră cari au aceleași convingeri religioase. Și noi ne-am alăturat altora, nu numai ca să simțim bucuria ce revine dintr'o asemenea tovarășie, ci și ca să putem da răspândirii soliei sprijinul puternic ce vine dintr'un efort unit.

Privind în felul acesta locul nostru de membru în această mișcare, noi ne înarmăm contra ispitei viclene de a lepăda totul din pricina slăbiciunii vreunui membru. Noi ne socotim ca o oștire sub ordinele găsite de noi în Cuvântul lui Dumnezeu, poruncindu-ne să avertizăm lumea. Deci, dacă este descoperit un trădător, fie el în vreo slujbă sau nu, noi nu trebuie să tragem de aci concluzia că este timpul ca toți să dezertăm. Mai curând este nevoie de mai multă sinceritate din partea noastră. Dumnezeu, care a ridicat, a întins și întărit această mișcare pe pământ, nu o va părăsi în aceste zile din urmă. Primejdia esta ca, sub presiunea ispitei, unii membri din această mișcare să o părăsească. Acesta este lucrul de care ar trebui să ne păzim.

F. D. N.

ATENȚIUNE

Cereți: „Calea mântuirii“, publicație în patru pagini mari de revistă, cu prețul de 2 lei. Pentru lucrarea misionară a membrilor această publicație atât de ieftină, sperăm a fi de mare ajutor. Subiectele tratate sunt de mare interes prezentând Cetitorului calea ce-l poate duce la mântuire. Cereți prin Cercul Misionar al Comunității.

...

De îndată ce o Comunitate își ajunge ținta în Campania de Toamnă rugăm să comunice acest lucru printr'o carte poștală la sediul Uniunii, amintind ziua exactă când a fost atinsă ținta.

Aceasta va servi la publicarea în „Curierul Misionar“ a Comunităților în ordinea ajungerii țintei lor în această Campanie.

Comunicarea rugăm a se face pe adresa: **M. Manea, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116, București IV.**

Raportul Adunării Anuale a Conf. Moldova de Sud

care s'a ținut la Galați dela 8—11 August 1935.

Adunarea Anuală a Conferinței Moldova de Sud, a avut loc în Galați sala Școalei Armeană, în zilele dela 8—11 August 1935.

Seria ședințelor administrative s'a deschis în ziua de 8 August la ora 10,15 cu cântarea No. 165 și cu o rugăciune.

Fratele Nicolae Alexe, Președintele Conferinței, aduce laude lui Dumnezeu pentru Harul Său ce ni l-a acordat și pentru marea bucurie de a se ține și anul acesta o așa Conferință! Ureeză bun venit oaspeților distinși dela Diviziune și Uniune: Fr. A. V. Olson, Președintele Diviziunii Europene de Sud, fraților: P. P. Paulini Președintele Uniunii Române, Șt. Demetrescu, M. Manea și M. Dorobăț dela Uniunea Română și D. Florea și M. Dragomirescu dela Institutul Biblic. Mulțumește apoi delegaților din Comunități, și în fine urează bun venit tuturor.

S'a făcut apelul delegaților prezenți în număr de 120, și după aceasta, fr. N. Alexe, Președintele Conferinței, declară ședința deschisă.

Potrivit organizației noastre bisericești, și pentru pregătirea diferitelor lucrări în Conferință, s'a ales un comitet special care la rândul său a propus alegerea celor trei comitete: 1) Comitetul de numiri; 2) Comitetul de acreditări; 3) Comitetul de hotărâri.

Fr. N. Alexe, a prezentat raportul statistic de mișcarea membrilor în anii 1933—1935 din care s'a observat că în timp de un an am avut un câștig net de 100 membri. Fr. Alexe amintește greutățile ce întâmpină Conferința cu formalitățile ieșirii din biserică.

S'a primit în Conferință următoarele Comunități: 1) Comunitatea Berești-Tazlău jud. Bacău cu 16 membri; 2) Comunitatea Buțeni jud. Lăpușna cu 16 membri, 3) Com. Iași 2 cu 25 membri, 4) Com. Pechea jud. Covurlui cu 19 membri, 5) Com. Pângărați jud. Neamț cu 11 membri, 6) Com. Tulgheș jud. Ciuc cu 11 membri, 7) Com. Desghinge jud. Tighina cu 10 membri, 8) Com. Hârtopul Neamțului, Cahul cu 16 membri, 9) Com. Hâncești jud. Lăpușna cu 10 membri. Total 9 Comunități cu 134 membri.

Fr. Casier al Conferinței dă cetire Raportului financiar la care fr. Paulini face un călduros apel către întreaga Adunare, pentru stăruința de a se majora darurile, la care toți votează afirmativ. Apoi a urmat raportul de venituri și cheltueli pe acești 2 ani.

Rapoartele Departamentale: Școala de Sabat, Misiunea Internă, Tineret și Tabita, au fost prezentate de fratele Ioan Prevlitz, secretarul acestor departamente.

Fr. Vasile Schiopoia, Dirigintele Colportorilor, a prezentat raportul de colportaj din care se constată că frații colportori au avut succes.

Comitetul de numiri a propus ca slujbași ai Conferinței pentru anii 1935—1937 pe următorii frați:

Președinte: Nicolae Alexe.

Casier-Secretar: Tănase R. Mateescu.

Secr. pentru Departamente: Ioan Prevlitz.

Dirigintele Colportorilor: Vasile Schiopoia.

Comitetul Conferinței: Nicolae Alexe, Tănase R. Mateescu, Ioan Prevlitz, Vasile Schiopoia, Grigore Dașoveanu, Nicolae Pahoncea.

Comitetul de decont: Ioan Mânzățeanu și Theodor I. Bujor.

Comitetul de acreditări a propus pe următorii frați spre a fi acreditați:

Predicatori: Nicolae Alexe, David Făurescu, Grigore Dașoveanu, Constantin Munteanu, Nicolae Arcaliefsky, Wilhelm-Rudolf Reinheimer, Anghel Panait, Ioan Petrescu.

Predicatori-ajutori: I. Prevlitz, V. Zamfir.

Lucrători biblici: Tănase R. Mateescu, Mihail Hioară, Vasile Schiopoia.

Colportori: Maricica Schiopoia, Iorgu Bujor, Mihail Gherasim, Emanoil Grigoraș, Anton Tănase, Dumitru Constantinescu, Marcu Gogulenco, Costică Băcă, Nicolae Pruteanu.

Colportori de ocazie: Vasilica Grigoraș, Conrad Burlacov, Ion Bobeică.

Comitetul de hotărâri a propus hotărârile publicate în curierul misionar No. 8, pagina 123 cari au fost primite cu unanimitate de voturi.

Totate adunările au decurs în cea mai deplină liniște și solemnitate, toți fiind doritori să se hrănească deajuns din Cuvântul Domnului.

Sabatul din 10 August a fost făcut împreună cu toți delegații și cu membrii Comunității Galați. Au fost în total 450 persoane în 46 clase și s'a strâns la colectă suma de 1.260 lei.

Duminecă 11 August la ora 16 a avut loc festivalul tineretului condus de fratele Prevlitz. Secretarul departamentelor. Apoi seara am avut Conferință publică ținută de fratele P. Paulini, Președintele Uniunii.

Președinte, N. Alexe.

Casier-Secretar, T. Mateescu.

Raportul Adunării Anuale a Conf. Muntenia de Est

care s'a ținut la Brăila dela 15—18 August 1935.

A 5-a Adunare Anuală a Conferinței Muntenia de Est, a avut loc la Brăila, în sala Teatrului „*Passalacqua*”, (sala) în zilele dela 15—18 August 1935. Seria ședințelor s'a deschis în dimineața zilei de 15 August ora 10,30 cu cântarea No. 165: „*Lucrarea Doamne este a Ta*”, și o rugăciune rostită de fratele Toma Dobre.

Fratele Constantin Popescu luând cuvântul în calitate de Președinte al Conferinței, declară ședința deschisă ținând cu prilejul acesta o scurtă, dar potrivită introducere de felul cum ne-a ales Dumnezeu din această lume, de însemnătatea chemării noastre, de necesitatea ce o avem de o temeinică pregătire precum și de sânguința ce trebuie să depunem în lucrarea de pregătire a sufletelor pentru ziua mântuirii care s'a apropiat.

S'a renunțat la cetirea vechiului raport, întrucât acesta fiind publicat în Curierul Misionar este cunoscut tuturor, trecându-se la apelul delegaților celor 72 de Comunități.

Ca oaspeți din partea Diviziunii noastre au fost frații: A. V. Olson și D. N. Wall; din partea Uniunii Române frații: P. Paulini, Șt. Demetrescu, N. Dorobăț și Mihail Manea; iar din partea Institutului Biblic, fr. Dumitru Florea, Directorul Institutului.

După ce fr. C. Popescu a urat bun sosit în mijlocul nostru fraților de mai sus, a dat cetire raportului statistic, din care rezultă că, în 2, 1/2 ani — 1933—1935 — au fost primiți în Conferință un număr de 296 suflete (neto) iar Comunități sunt în total 73, cari și-au trimis delegații respectivi la această Adunare.

A urmat apoi primirea în sânul Conferinței a 8 Comunități noi, după cum urmează: 1) Cocorăști-Colț cu 21 membri; 2) Posești cu 28 membri; 3) Ciorăști cu 11 membri; 4) Tufeni cu 13 membri; 5) Chirnogeni cu 16 membri; 6) Vâltoarea cu 13 membri; 7) Carol I. cu 8 membri; 8) Cocargea cu 13 membri. În total 8 Comunități cu 123 membri.

După aceea fr. T. Coconcea, Secretarul-Casier al Conferinței, a dat Raportul financiar pe anii 1933—1935. Din cauza crizei care încă bântue pretutindeni, la multe daruri s'au observat unele scăderi, dar sperăm ca Bunul Dumnezeu să ne bucure mai mult în viitor.

Cu această ocazie frații dela conducere au dat frumoase îndemnuri, după cari toate rapoartele au fost primite de întreaga Adunare cu unanimitate de voturi. Fr. Paulini a dat de

asemenea frumoase îndemnuri și diferite lămuriri cu privire la cele ce urmau să mai aibă loc, după cari s'a ales Comitetul Special, care la rândul-i urmează să aleagă cele trei Comitete cari vor lucra mai departe: de *numiri*, de *acreditări și de hotărâri*. Aceste trei liste ale Comitetelor respective au fost primite în bloc de către întreaga Adunare cu unanimitate de voturi.

Rapoartele Departamentelor: Școlii de Sabat, Misiunii Interne și Misionarilor Voluntari, au fost prezentate de fr. I. Mihailov. Toate rapoartele au fost îmbucurătoare, în deosebi cel al Misiunii Interne și al Tineretului. A urmat Departamentul Colportajului. Fr. D. Gheorghiuță a raportat despre mersul colportajului în Conferință, făcând totodată și un apel către tineri ca să se înroleze cât mai mulți în această lucrare de primul rang. Și la acest departament rapoartele au fost îmbucurătoare și primite de Adunare.

Frații dela Uniune și Diviziune, profitând de această binevenită ocazie, au dat frumoase îndemnuri și sfaturi întregii adunări cu privire la diferite ramuri ale lucrării cari toate au de scop de a aduce la urechea oricărui om, frumoasa veste a mântuirii.

Comitetul de numiri, a propus ca slujbași în organizația Conferinței pe anii 1935—1937, pe următorii frați:

Președinte: Const. Popescu, *Secretar-Casier*: T. Coconcea; *Secretar la Departamente*: I. Mihailov; iar Departamentul colportajului a rămas de o cam dată sub conducerea fr. N. Dorobăț, până se va găsi persoana potrivită care va lua răspunderea acestui departament.

Comitetul Conferinței: Const. Popescu, P. Păunescu, I. Stroescu, I. Mihailov, Toma Dobre, T. Coconcea și Fică Dumitrescu; iar *Comitetul de verificări*: Gh. Dumitrescu-Râncezi și Ștefan Călugăru.

Comitetul de acreditări, a propus pentru lucrarea misionară pe anii 1935—1937, pe următorii frați:

Predicatori: Const. Popescu, P. Păunescu, Ștefan Ouatu, Alexandru Petrescu, Pavel Olteanu, Toma Dobre, Iordan Mihailov, Dobre Cristil, Scarlat D. Popa și Mihail Ganea.

Ajutori-Predicatori: Dumitru Ceaușu, Florea Mateescu și T. Coconcea.

Lucrători Biblici: Ioan Dănilă și Dumitru Gheorghiuță.

Colportori: Chiriță Doagă, Maria Grossuș, Nicolae Neagu, Teodor Vlad, Gheorghe Vlădescu și Pompiliu Xerxa.

Comitetul de hotăriri, a propus hotărârile publicate în Curierul Misionar No. 8 la pagina 123 cari împreună cu celelalte propuneri al celor două comitete, au fost votate de Adunare cu unanimitate de voturi.

Sâmbătă 17 August, a fost o zi de adevărată înălțare sufletească, pentru toți cari au avut fericita ocazie să studieze Biblia și lecțiunile împreună cu adunarea.

S'au ținut cuvântări foarte mișcătoare de către frații predicatori cari au fost de față. În școala de Sabat au luat parte 297 membri, 40 de vizitatori și 40 copii. Colecta a fost de 1.557 lei; iar numărul claselor 30. Făcându-se apel la bunăvoința membrilor noștri, întrucât se simte mare nevoie de case de rugăciuni, ei cu toții s'au arătat gata de a face sacrificii, căci făcându-se o colectă pentru Fondul de clădiri s'a adunat numerar lei 2.802, iar prin subscripție 13.978 lei, total 16.780.

Sâmbătă și Duminecă s'au ținut de către mai mulți frați încurajatoare predici cu exem-

ple bine simțite de întreaga asistență. S'au explicat de asemenea cu prisosință, semnele prevestitoare cari ne spun clar că revenirea Domnului Hristos este aproape și urmează ca să ne pregătim cu toții în modul cel mai serios în vederea acestui mare eveniment.

Într'una din seri, fratele D. N. Wall a ținut o lectură însoțită de proiecțiuni luminoase cu tablouri arătând efectele Evangheliei în insulele Madagascar și Mauriciu.

Duminecă 18 August, fiind ultima zi de Conferință, tineretul sub conducerea fr. I. Mihailov, a dat o frumoasă producție, la care a asistat un public numeros. La sfârșit s'a făcut o colectă care a fost de 394 lei.

Fiind recunoscători lui Dumnezeu pentru binecuvântările împărtășite, ne-am predat din nou Domnului rugându-L la despărțire ca să ne călăuzească pe calea cea bună, ajutându-ne pe noi și pe semenii noștri ca să ajungem la o fericită intrare în Impărăția Sa, pentru a-I da lauda cuvenită în veci.

Președinte, C. Popescu.
Secretar, T. Coconcea.

Raportul Adunării Anuale a Conf. Banat Crișana

care s'a ținut la Timișoara, dela 22—25 August 1935.

Adunarea Anuală a Conferinței Banat s'a ținut anul acesta în Timișoara dela 22 până la 25 August 1935. Frații conlucrători era prezenți încă din ziua de 21 August pentru a face pregătirile necesare bunei reușite a Conferinței.

Deși Conferința Banat prin configurația ei geografică este o Conferință cu un teritoriu foarte întins, totuși mulți frați, surori și prieteni au ținut să ia parte la această binecuvântată Adunarea Anuală.

Ca oaspeți am avut din partea Diviziunii Europene de Sud pe fr. A. V. Olson și D. N. Wall; din partea Uniunii pe fr. P. P. Paulini, Președintele Uniunii, N. Dorobăț și M. Manea, iar din partea Institutului Biblic pe fr. D-tru Florea, Directorul Institutului.

Cele 64 de Comunități ce formează Conferința Banat au fost reprezentate în majoritate la Conferință de către delegații respectivi.

După ce tuturor delegaților ca și fraților dela Conducere fr. Președinte le adresează urarea de bun venit, cetind apoi Psalmul 33, arată că și noi avem puternice motive de a aduce laudă și mărire Creatorului nostru pentru bogatele Sale binecuvântări revărsate asupra noas-

tră dela ultima Conferință până azi. În scopul acesta Adunarea întonează spre lauda Domnului cântarea: „Doamne Sfinte Te mărim“.

Sunt primite apoi în sânul Conferinței următoarele Comunități: 1) Simleul Silvaniei cu 37 membri; 2) Bozieș cu 16 membri; 3) Ipu cu 14 membri; 4) Marghita cu 7 membri; 5) Cuvin cu 10 membri; 6) Folt cu 20 membri; 7) Sofronea cu 12 membri; și 8) Ineu cu 16 membri. Total 8 Comunități cu 132 membri.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări privitoare la progresul lucrării în viitor, potrivit organizației se formează un Comitet special compus din câte un delegat al fiecărei Comunități prezente la Conferință, Comitet care la rândul său a propus alegerea celor 3 comitete speciale după cum urmează:

Comitetul de numiri compus din frații: P. Paulini, Iosif Gaspar, Dumitru Irod, Iosif Pasztor, Petru Ciocan, Ioan Dragoș, Ludovik Beretzky.

Comitetul de acreditări compus din frații: A. V. Olson, P. Paulini, Ioan Reit, Ioan Rădulescu și Gheorghe Motorca.

Comitetul de hotăriri compus din frații:

Ștefan Demetrescu, Dumitru Florea, Mihail Manea, Nicolae Dorobăț, Ștefan Czedula, Taity Sigismund, Filip Cionca, Gh. Dărvășanu, și Ioan Cazan.

Fr. Gh. Rădoi, Secretarul-Casier al Conferinței, prezintă apoi raportul statistic de membri din care se constată că dela ultima Conferință Anuală ținută în anul 1933 până la 30 Iunie a. c. numărul membrilor a crescut dela 1.477 la 1.613, deci un câștig nef de 136 suflete adăugate la poporul Domnului în Conferința Banat.

A urmat apoi prezentarea Raportului financiar, din care se constată pentru ultimii ani un spor la Zecime ca dovadă a credincioșiei celor ce iubesc pe Domnul, raport asupra căruia frații conducători ca și delegați, accentuează că Dumnezeu răsplătește credincioșia noastră prin bogate binecuvântări. Este de asemenea amintit faptul că sunt azi și alte culte și confesiuni cari recomandă sistemul zecimii, ca un sistem sfânt, recomandat de Dumnezeu.

Atât Raportul statistic ca și cel financiar sunt primite cu unanimitatea voturilor.

Rapoartele Departamentelor: Școalei de Sabat, Misiunea Internă și Misionarii Voluntari sunt prezentate de fr. Ștefan Czedula, Secretarul acestor departamente. Din aceste rapoarte s'a constatat de asemenea că atât frații lucrători, ca și membrii aparținând Cercurilor Misionare, la fel și cei grupați în Cercul Misionarilor Voluntari, au lucrat cu credincioșie pentru mântuirea sufletelor, pentru care lucrare credincioasă Domnul le va răsplăti la venirea Sa.

Raportul Departamentului de Colportaj este prezentat de fr. Taity Sigismund Șeful Colportorilor, raport din care se constată că frații Colportori au lucrat de asemenea cu zel și credincioșie în lucrarea aceasta de primul rang.

Toate rapoartele prezentate au fost primite prin vot unanim.

Comitetul de hotărâri a prezentat 11 hotărâri spre discutare, cari au fost publicate în Curierul Misionar No. 8 pag. 123, hotărâri cari după ce au fost discutate au fost primite prin votul unanim al Conferinței Anuale.

Hotărârea No. 11 care nu a fost publicată, are următorul cuprins:

„Având în vedere că creșterea lucrării și câștigul de suflete cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu, face să se simtă lipsă de localuri proprii de adunare în Comunități, așa cum ne sunt cerute de autoritățile sanitare; având în vedere și îndemnul Spiritului Profetic, ca în ori ce localitate, unde sunt credincioși, să se înalte case de rugăciune ca monumente cari să predice despre seriozitatea și durabilitatea lucrării

soliei de evanghelizare; în interesul străngerii sumelor necesare în acest scop,

h o t ă r i m ,

Ca în Sabatul acesta la Conferință să procedăm la strângerea unei colecte pentru un Fond de Clădiri în Conferința noastră, iar colecta aceasta să se continue apoi în Comunități.

Comitetul de numiri propune pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței pe anii 1935—36:

Președinte: Ioan Reit.

Secretar-Casier: Gheorghe Rădoi.

Secretar pt. Departamente: Ștefan Czedula.

Șeful Colportorilor: Taity Sigismund*.

Până la noui dispoziții.

Comitetul Conferinței: Ioan Reit, Gheorghe Rădoi, Ioan Rădulescu, Iosif Gaspar, Dumitru Irod, Petru Ciocan, Lud. Beretzky.

Comitet de socoteli: Willwerth Cristof, Petru Beta.

Comitetul de acreditări propune pe următoarele persoane să fie acreditate în lucrarea misionară pentru anii 1935—1936:

Predicatori: Ioan Reit, Iosif Gaspar, Ioan Rădulescu, Iosif Pasztor, Dumitru Irod, Filip Cionca.

Ajutori-Predicatori: Daniel Farkas, Rad Zinovie, Gheorghe Rădoi.

Lucrători Biblici: Taity Sigismund, Ștefan Czedula, Csóngvai Carol, Pavel Crișan.

Colportori permanenți: Sajtos Iosif, Gheorghe Popescu, Ioan Tachici, Mathé Alexandru, Seres Ghizela.

Atât propunerile Comitetului de numiri ca și propunerile Comitetului de acreditări au fost primite cu unanimitate de voturi.

Un public numeros a participat la Conferințele serale, ținute de fr. P. Paulini, A. Olson, D. N. Wall și Ștefan Demetrescu, încât sala cea mare s'a dovedit neîncăpătoare.

În deosebi adunările din Sabat au fost ca și toate celelalte pline de binecuvântare. Predica din Sabat înainte de amiază a fost ținută de fr. A. Olson asupra textului din Ioel 2, 15—17 în legătură cu ziua de post și rugăciune fixată de Conducerea Lucrării lui Dumnezeu pentru tot poporul Advent pentru această zi. Fratele a vorbit despre seriozitatea timpurilor ce le trăim, când vânturile stau gata să înceapă, arătând ca de a noastră datorie de a ne uni și apoi așa uniți umăr la umăr, să luptăm contra tuturor greutăților ce se vor ivi.

La acest apel toți cei prezenți, cuprinși fiind de focul Spiritului Sfânt care a fost simțit cu

*) Comitetul Conferinței intrunit după Conferința Anuală apreciind lucrarea fr. Taity ca Șef al Colportorilor, negăsind o altă persoană mai corespunzătoare a hotărât ca fr. Taity Sigismund să continue a fi Șeful Colportorilor Conferinței Banat-Crișana.

bogăție între noi, au luat hotărîrea de a sta uniți, și într'un devotament și o consacrare profundă lui Dumnezeu s'au înălțat rugăciuni la Tronul lui Dumnezeu.

În Sabat după amiază au vorbit fr. D. Wall și P. Paulini, iar din partea Școalei Misionare fr. D-tru Florea.

Școala Sabatului a fost vizitată de 475 persoane și 26 copii, colecta fiind de 1.210 lei.

În Sabat după serviciu divin s'a făcut colecta pentru Fondul de Clădiri, colectă ce a fost de 6.520, urmând ca să fie continuată în toate Comunitățile din Conferința noastră.

Duminecă înainte de Festivalul Tineretului a vorbit fr. Dr. Nussbaum din Paris care ne-a arătat felul cel minunat cum Dumnezeu conduce pe poporul Său și dă izbândă copiilor Săi în greutate.

A urmat apoi festivalul tineretului, la care au dat concursul frați și surori tineri din Conferința Banat, precum și corurile și orchestrele din Comunitățile: Timișoara, Arad, Salonta Mare și Oradia, cari prin innurile de laudă au înveselit inimile tuturor în timpul Conferinței.

Ultima Conferință publică a fost ținută de fr. P. P. Paulini Duminecă seara, vorbind des-

pre adevărata fericire. Cu această ocazie a fost o adevărată manifestațiune de dragoste, corurile și orchestra au cântat atât în parte cât și reunite, imnuri înălțătoare, așa fel că deși se apropia ora 12 noaptea, nu se puteau despărți.

Târziu la despărțire fiecare a plecat cu hotărîrea în inimă de a păstra focul dragostei și al unirii frățești, până ce Domnul va veni și ne va lua la Sine, pentru ca acolo pentru totdeauna să fim uniți în jurul Său.

Prezența Spiritului Sfânt s'a simțit cu bogăție la această Conferință anuală, și fiecare din cei prezenți, dorea ca să nu se termine atât de grabnic această înălțătoare adunare a Poporului lui Dumnezeu; dar dacă Domnul ne va îngădui să mai putem participa în viitor la asemenea Conferințe, să aducem cu noi fiecare câte un suflet câștigat pentru Cer.

Domnul să ne dea Harul Său și să ne ajute ca toate hotărîrile luate cu această ocazie să le putem aduce la îndeplinire, spre progresul Lucrării Sale și fericirea și mântuirea noastră a tuturor.

Președinte, Ioan Reit.

Secretar, Gheorghe Rădoi.

BULETINUL ZECIMII

Să nu fii reținut din pricina lipsei de credință.

„Unii au fost nemulțumiți și au spus: „Nu-mi voi mai plăti zecimea; căci nu am încredere în chipul cum sunt duse lucrurile la Conducerea lucrării”. Însă nu vei fura pe Dumnezeu gândind că conducerea lucrării nu e bună? Plângerea ta, lămurit și pe față, în adevăratul spirit, să o faci celor în drept. Prezintă în petiția ta lucrurile cari trebuie aranjate și puse în ordine; însă nu te da în lături dela lucrarea lui Dumnezeu, și nu te dovede necredincios, din pricină că alții nu se poartă cum trebuie”. — „Mărturii”, Vol. IX, p. 249.

Zecimea nu poate fi folosită după propria judecată.

„Dumnezeu a dat îndrumare deosebită cu privire la folosirea zecimii. El nu vrea ca lucrarea Lui să fie șubrejită din lipsa de mijloace. Pentru ca nu cumva această lucrare să fie făcută la voia întâmplării sau într'un chip greșit, El ne-a lămurit în deajuns datorită noastră asupra acestor puncte. Partea pe care Dumnezeu a hotărît-o pentru Sine nu trebuie să fie sustrasă pentru alte scopuri decât aceea ce El a hotărît. Nimeni să nu-și ia libertatea să-și rețină zecimea, spre a o folosi după propria-i găsire cu cale. Să nu o folosească pentru vreun caz al lor de nevoie, și nici să n'o dea pentru aceea ce li s'ar părea lor a fi potrivit, deși ar putea socoti aceea ca fiind lucrarea Domnului”. — „Mărturii”, Vol. IX, p. 247.

„Dumnezeu dorește ca ispravnicii Săi să fie exacti în îndeplinirea orânduiriilor divine. Ei nu ar trebui să înlocuiască planurile Domnului prin săvârșirea unor fapte de bunătate, sau dând oarecari daruri sau jertfe, așa după cum ei, niște fînțe omenești, ar crede potrivit. Este o atitudine nedemnă pentru oameni să caute a desăvârși planul lui Dumnezeu, și să născocască un mijloc, arătându-și cu o ocazie sau alta bunele lor intenții, și comparându-le cu cerințele lui Dumnezeu. Dumnezeu cere tuturor să-și consacre toată influența lor orânduiri Sale. El a făcut cunoscut planul Său; și toți cari vor să conlucreze cu El trebuie să aducă la îndeplinire planul acesta, în loc să cuteze a încerca o îmbunătățire a lui”. — „Mărturii”, Vol. IX, p. 248.

Necrolog

Copilul *Petru C. Ghiorghiu*, în etate de 10 luni, fiul fratelui Constantin Ghiorghiu, membru al Comunității Iași, a adormit în Domnul în ziua de Duminică 7 Iulie 1935.

Copilul *Daniel V. Halauca*, în etate de un an și trei luni, fiul fratelui Vasile Halauca, presbiterul Comunității Moșna din județul Fălciu, a adormit în Domnul în ziua de Sâmbătă 13 Iulie 1935.

Copila *Maria Gh. Măciucă*, în etate de 10 luni, fiica fratelui Ghiorghe Măciucă membru al Comunității Moșna, județul Fălciu, a adormit în Domnul în ziua de Luni 15 Iulie 1935.

Copila *Aristița Gh. Măciucă*, în etate de 4 ani, fiica fratelui Ghiorghe Măciucă, membru al Comunității Moșna județul Fălciu, a adormit în Domnul în ziua de Sâmbătă 20 Iulie 1935.

Copila *Ana Costache Olaru*, în etate de 2 ani și jumătate, fiica fratelui Costache Olaru, membru al Comunității Moșna, județul Fălciu, a adormit în Domnul în ziua de Sâmbătă 28 Iulie 1935.

Copilul *Cristea C. Trandafir*, fiul fratelui Costică Trandafir din Comunitatea Salcia, în etate de 3 ani, a adormit în Domnul după o grea și lungă suferință. Părinții au rămas cu via nădejde a-l reprimi la învierea dreptilor.

Părinții tuturor acestor copii au fost întristați, dar se mângâie cu speranța că la învierea din morți în ziua de apoi se vor întâlni iarăși cu copilașii lor iubiți, pentru a nu se mai despărți niciodată.

I. Roșianu

Fr. *Vișoranu Simion*, în etate de 78 ani, membru al Comunității Rozarlea, a adormit în Domnul în ziua 5 Martie 1935. Deși era înaintat în vârstă atunci când a auzit adevărul, a dovedit un adevărat spirit creștinesc plin de zel, spirit ce a continuat să-l dea pe față în toți cei patru ani următori până ce a fost chemat de Domnul la odihnă. Dorința lui cea mare a fost a ajuta să se ridice un local de adunare, în care scop a lăsat un loc. Cu o deosebită liniște a trecut la odihnă, știind că Domnul îl va chema iarăși la viață când trâmbița Sa va răsună în văzduh. Sperăm să ne întâlnim cu acest iubit frate pe plaiurile cerești.

Csongvay Károly

Sora *Catinca Călinescu*, în etate de 85 ani și membră a Comunității Botoșani, a adormit în Domnul în ziua de Vineri 5 Iulie 1935.

Deși înaintată în vârstă și cu auzul slăbit, totuși nu lipsea dela adunare, și mai ales când era Sfânta Cină ruga pe copiii și nepoții ei să o aducă la adunare cu carul cu boi, spre a fi prezentă, lucrul acesta făcându-l chiar de se întâmpla să nu-i fie prea bine. A fost foarte credincioasă în toate cele ale Domnului și a adormit pe când își făcea rugăciunea. La înmormântare a luat parte mulțime, care a auzit frumoasele făgăduinți ale lui Dumnezeu arătate de fr. Al. Dincă. Sperăm că Domnul o va învia în ziua venirii Sale.

V. Tolan

Sora *Ecaterina N. Miron* din Comunitatea Tecuci a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 9 Martie 1935, în etate de 24 ani. După o suferință grea a închis ochii cu credința că va fi printre cei chemați la viață de către Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Cu ocazia înmormântării, care a fost prima în orașul Tecuci, a luat parte o mulțime de inși, cari au auzit Cuvântul Domnului predicat cu această ocazie. Avem nădejdea că la venirea Domnului să se găsească și sora Miron printre cei salvați și mântuiți.

Fetița *Cornelia A. Manole*, fiica soarei și prietenului nostru Alecu Manole din Comunitatea Galați, a fost chemată de Domnul la odihnă la vârsta de 4 ani. Ea făcea multă bucurie părinților și chiar nouă, ori de câte ori îi vizitam, spunând multe poezii și cuvinte plăcute.

Cu ocazia înmormântării s'a predicat Cuvântul Domnului și mulți au recunoscut mărirea și slava lui Dumnezeu pentru făgăduințele Sale făcute oamenilor. Reprimirea feteiței lor iubite va mări bucuria părinților rămași îndurerăți acum, dar credincioși în făgăduințele Domnului.

Sora *Gherghina San Petru* din Comunitatea Galați, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 7 Decembrie 1934, la vârsta de 61 ani.

După o suferință scurtă dar plină de dureri, și înainte de a închide ochii, și-a chemat cele trei fiice cari sunt în credință și le-a îndemnat să rămână credincioase și statornice în făgăduințele Domnului. A închis ochii cu cuvintele: „Doamne Isuse primește-mă la Tine“.

Cu ocazia înmormântării deși era un timp urit, totuși a asistat multă lume care au auzit Cuvântul Domnului.

Fetița prietenilor noștri Ion Tuteanu din comuna Braniștea, Jud. Covurlui în etate de 10 luni, a adormit în Domnul în ziua de 21 Aprilie.

Părinții îndurerăți dar incredințați că o vor avea pe noul pământ și bucurându-se că o vor vedea la prima înviere a dreptilor sunt credincioși și cu multă îndrăzneală vorbesc despre împărăția lui Dumnezeu.

Galați.

Gr. Dașoveanu.

ANUNȚ

Caut serviciu pentru băiatul meu în vârstă de 15 ani, la o familie de adventiști. Adresa: Elena Burchovschi, Comuna Moldovița Ferestrău, jud. C.-lung, Bucovina.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.